

Изложби I

ТРЕТО БИЕНАЛЕ НА МЛАДИ

Пред два дена во Музејот на современата уметност во Скопје беше отворено Третото биенале на млади, неосомнено една од најзначајните ликовни институции кај нас.

Биеналето на млади, што во организација на Музејот на современата уметност оваа година се одржува по трет пат, од неговото основање во 1987, не само што е денес единствена осмислена проголема манифестирација посветена на ликовните уметности, туку по својот концепт е можеби една од најзначајните институции (ваква што, во својот домен, на пример, е Биеналето на современата македонска архитектура) покренати во современата македонска уметност воопшто. Иако генерациски определено (право на учество имаат само уметници до 35 години), она што е значајно за Биеналето, односно она со што тоа досега се потврдило, е неговата ориентација кон изградување и афирмација на професионалните и, пред сè, на вредносните механизми

во следењето и согледувањето на уметничките појави. Успевајќи да се држи до овие свои основни принципи, Биеналето досега ни прикажа три извонредно јасно профиларни изложби со десетина помалку или повеќе високо издиференцирани авторски имиња. Оттаму не било претерано кога низ призмата на Биеналето и на овој веројатно највитален сегмент од творештвото во Македонија, би ја барале и генералната претстава за актуелните состојби во ликовната уметност кај нас.

Споредено, меѓутоа, со минатите две, најновото, трето издание на Биеналето на млади, сепак, како да бележи одредено опаѓање по бројот на пријавените уметници, така и во квалитетното обновување (се разбира со ретки исклучоци); како во појавата на нови имиња

така и во свежите идеи. Па така, преполовувајќи го вкупниот број пријавени на околу четириесет примиени автори, селекционата и жири комисија во состав Петар Хаци Башков, Мирослав Грчев, Бојан Иванов, Викторија Баев Димеска и Захаринка Алексовска Бачева, очигледно се обидоа, според своето видување, да ги издвојат само највредните или барем најјасно артикулираните остварувања. Од нив, доминантно место на Биеналето и натаму заземаат класичните ликовни дисциплини на сликарството, скулптурата и графиката,

додека двете фотографски остварувања и осаменото присуство на филмовите на Антонио Митриќески и овојпат сосема изострено ги покажуваат ограничувањата на младите творци во кореспондирањето со широкиот спектар на визуелните уметности, а особено со оние сврзани за скапите и софистицирани технички помагала.

Инаку, освен селективниот, како вреднувачки и стимулативен принцип, на Биеналето е застапена и институцијата на наградите. Редуцирајќи ги трите рамноправни награди од минатото Биенале на една

гран-при и на една откупна награда на Музејот на современата уметност; жирито годинава првата му ја додели на Станко Павлески, а втората на Исмет Рамичевиќ, и двајцата скулптори од Скопје. Од своја страна, Министерството за култура им додели четири рамноправни и откупни награди на Јован Шумковски и Благоја Маневски за сликарство, Ладислав Цветковски за цртеж и Виолета Чаповска за графика. Изложбата, која беше отворена на 10 септември, ќе трае до 10 октомври.

Жанета Вангели: Иницијатор (1991), комбинирана техника

